

**Liturgie morgendienst
Emmen, 25 juni 2017
Thema: Nehemia is een held in het bidden**

1. Votum
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Psalm 34:1,2**
4. Gods wil voor ons leven
5. Zingen: **Psalm 34:6,7**
6. Gebed om verlichting met de heilige Geest
7. Schriftlezing: **Nehemia 1:1–2:6** (*gelezen door...*)
8. Zingen: **Psalm 79:1,3** http://www.denieuwepsalmberijming.nl/1-berijmingen-psalm79.html?code=2183&category_id=1
9. Kindermoment: het dagboek van Nehemia,
afsluiten met zingen **Gezang 166:1,2** (vers 1 is geleerd door groep 3 t/m 8 op de Rank)
10. Preek
11. Amenlied: **Psalm 66:6,7**
12. Dankgebed, voorbede
13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)
14. Slotzang: **Gezang 111:1,2**
15. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Kindermoment: Het dagboek van Nehemia

Wat weten ze zelf al van Nehemia? Van de ballingschap?

Iets vertellen d.m.v. het voorlezen van een 'dagboekfragment':

"Hé, jongens en meisjes, weten jullie wat een dagboek is?

O, jullie willen natuurlijk eerst weten wie ik ben.

Ik heet Nathan ben Nehemia, dat betekent Nathan zoon van Nehemia.

Ik ben 13 jaar en woon in de stad Susan.

Susan is een heel mooie stad waar allemaal rijke mensen wonen en waar het paleis van de koning van Babel staat. Heb je wel eens een paleis gezien? Nou, ik denk nog nooit zo'n groot en schitterend paleis als hier in Susan staat. Want de koning van Babel is heel machtig: hij heeft heel veel landen veroverd.

Ook het land waar de opa en oma van mijn opa en oma vroeger woonden. Dat land heet Israël. Al een hele tijd geleden is ons land veroverd en kapot gemaakt en in brand gestoken en zijn heel veel mensen van mijn volk naar Babel gebracht. Ik ben nog nooit in Israël geweest. Ik heb alleen gehoord dat het een heel mooi land is en dat in de hoofdstad, die heet Jeruzalem, dat daar de tempel van de Here God is.

Ongeveer tachtig jaar geleden is de tempel weer helemaal opgebouwd. Ja, toen mochten de mensen van mijn volk weer terug naar Israël. En toen hebben ze de tempel weer opgebouwd, want die was ook helemaal vernield.

En toen ik geboren ben, dus ongeveer dertien jaar geleden, is er weer een groep van ons volk naar Israël gegaan. Hun leider was Ezra. Zij wilden van Jeruzalem weer een echte stad maken, met sterke muren en stevige torens.

Maar er waren mensen die Ezra niet aardig vonden en die het niet fijn vonden dat Jeruzalem weer een sterke stad zou worden en toen hebben ze onze koning gevraagd of hij het niet wilde verbieden. En dat heeft hij toen gedaan. Jammer hè?

Maar ik vroeg jullie of jullie weten wat een dagboek was. Heb je er zelf ook één?

In een dagboek schrijf je op wat er op een dag allemaal is gebeurd. Dat is leuk om later nog weer eens terug te lezen en goed om dingen te kunnen onthouden.

Weet je, mijn vader heeft ook een dagboek. Hij schrijft erin wat hij heeft meegemaakt.

En dat is best interessant, joh. Want... mijn vader werkt in het paleis. Ja, bij de koning!

Heb jij jullie koning wel eens in het echt gezien? Lijkt je best leuk zeker, hè.

Nou, mijn vader ziet de koning en de koningin elke dag. Hij is de schenker van de koning.

Dat betekent dat hij de wijn van de koning moet proeven en inschenken in mooie zilveren bekens. En soms vraagt de koning ook wel eens wat aan m'n vader, hoe hij ergens over denkt. En mijn vader schrijft dat dan allemaal op. In zijn dagboek.

Ik zou later ook best op het paleis willen werken..."

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] Wie is jouw held uit het Oude Testament?

We waren op kamp vorig weekend, [dia2] met de jeugd van 10-20+ uit CGK en GKV (en wat een club he?!), en dit was een vraag bij de Bijbelstudie op zaterdagmorgen.

Wie is jouw held uit het OT?

Ze hadden 5 mensen uit beide gemeentes gevraagd dat in een filmpje te vertellen.

De een koos voor Ruth, [dia3] de ander voor Daniël, weer iemand anders voor Jozef, Jeremia of Ester.

De jongelui moesten een keus maken uit een van deze vijf en daar dan verder over doorpraten en iets presenteren.

Wie zou u/jij kiezen? [dia4] Wie is jouw held uit het OT?

Als ze het mij gevraagd hadden zou ik voor [dia5] Nehemia hebben gekozen.

Omdat ik aan de ene kant wel iets van Nehemia bij mezelf herken: Nehemia is ook een doener, iemand die makkelijk iets kan organiseren.

Maar aan de andere kant wil ik ook van Nehemia leren, omdat hij heel duidelijk laat zien hoe belangrijk bidden is – al zijn activiteit is ingebed in gebed.

Werken en bidden dus, samenop.

Zoals je nog wel 's ergens op een huis ofzo leest: [dia6] *Ora et labora* – bid en werk.

Er zijn mensen die het raar vinden om dingen die ze in hun dagelijks leven meemaken te noemen in hun gebed. Die het moeilijk vinden om te bidden voor actuele gebeurtenissen. Of heel concreet iets aan de Here te vragen.

Mag je bidden om ander werk, om een groter huis, om het slagen voor een diploma?

Als je een fiets nodig hebt, of een computer, ga je daar dan om bidden?

Kun je dat wel doen? Is dat niet oneerbiedig?

Kijk naar Nehemia. [dia7] Hij woont met z'n gezin nog steeds in Babel, in vreemd land, midden tussen mensen die God niet kennen en dienen.

Je vraagt je af: waarom is hij eigenlijk niet meegegaan, dertien jaar eerder, toen Ezra met een grote groep Joden naar Israël is teruggekeerd?

Wil hij z'n goede baan niet opzeggen?

Is hij gehecht aan z'n mooie huis?

Is geld voor hem belangrijker dan godsdienst?

Is hij randkerkelijk geworden, of zo?

Maar dan valt op dat het eerste wat Nehemia vraagt [dia8] als z'n broer Chanani vanuit Juda op bezoek komt, hoe het er met Juda en Jeruzalem voorstaat.

Blijkbaar laat zijn land en volk hem dus niet koud!

Bezorgd vraagt hij hoe het er mee staat.

En waar hij al bang voor is: het is er vreselijk. [dia9] Het is er nog erger dan hij dacht: de teruggekeerden zitten in grote rampspoed en smaad, de muur van de stad is afgebroken

en de poorten zijn verbrand.

Een grote blamage voor het volk!

En dat niet alleen, Nehemia voelt dat ook de Naam van JHWH hier schade leidt.

Want Jeruzalem is immers de plaats die de HERE als een woning heeft gekozen.

Jeruzalem is het godsdienstige centrum van het land.

Nehemia heeft zoveel hart voor zijn God, zijn land en volk, dat hij totaal kapot is van wat hij hoort. Hij gaat zitten, weent en bedrijft rouw, dagenlang. Dit raakt hem diep.

Nehemia mag dan in overheidsdienst zijn van de vijand, hij mag dan nog steeds in luxe en welvaart leven, hij is helemaal van de kaart.

En dat laat zien dat zijn hart nog steeds gericht is op dienst aan JHWH.

Als kind van God doet het je toch pijn als de Naam van de HERE wordt bespot?

En dan raakt het je toch wat er met andere kinderen van God gebeurt?

Nehemia is verslagen, maar weet tegelijk waar hij met z'n verdriet naar toe moet: naar de HERE. [dia10] Hij vast en bidt voor het aangezicht van de God des hemels.

Op de een of andere manier voelt Nehemia dat hier wellicht een taak voor hem is

weggelegd. Moet hij misschien naar Jeruzalem gaan om de herbouw te organiseren?

Is hij daarom schenker gebleven van de koning, hier in het hoofdkwartier van de vijand?

Nehemia is verstandig genoeg om te begrijpen dat er menselijkerwijs gesproken maar één is die verandering kan brengen in de situatie van Jeruzalem, en dat is zijn werkgever, koning Artachsasta.

Om daar helderheid over te krijgen, gaat Nehemia bidden.

Er is een concrete aanleiding. En er is een concrete vraag.

Nehemia stroopt niet z'n mouwen op en gaat aan het werk.

Hij denkt niet dat hij het zelf wel eventjes zal regelen.

Hij baant niet z'n eigen weg en stippelt niet z'n eigen plannetjes uit.

Nee, Nehemia begint met bidden.

Hij betreft de HERE erbij. Hij bidt om duidelijkheid. Om antwoord.

Hier laat Nehemia zien [dia11] dat bidden fundamenteel is.

Daar begint het mee: 'HERE God, wat wilt U dat ik doe? Wilt U alstublieft duidelijk maken wat U wilt in en met mijn leven?

Welke kant we op moeten met ons werk? Wat het beste voor ons is?

Of we het inderdaad kunnen behappen om een groter huis te kopen?

Of er geld is voor een nieuwe fiets of computer?'

Zulke dingen aan de HERE vragen is niet raar en oneerbiedig, maar juist goed - je laat er mee zien dat je weet dat alles wat je hebt en krijgt uiteindelijk van God komt.

Nehemia is een held in het bidden, zou je kunnen zeggen. Een voorbeeld.

Je kunt van hem leren dat je concreet mag bidden, gewoon voor de dingen die je overdag hebt meegemaakt of waar je mee zit.

En je kunt van hem leren hoe je moet bidden, hoe je een gebed kunt opbouwen, waar een gebed uit kan bestaan.

[dia12] **1. is de erkenning van de grootheid van God** (vers 5).

Dat is het uitgangspunt. Als je Gods macht en majesteit erkent, zit je op de juiste golflengte: heb je eerbied en ontzag. Besef je dat je spreekt tegen de machtige en heilige God. Dat je spreekt tegen *God*, en niet tegen een mens. Dat heeft ook invloed op de toonhoogte. Het doet je niet hoog van de toren blazen, maar nederig en afhankelijk zijn.

[dia13] 2. is dat die nederigheid en afhankelijkheid wordt onderstreept door de belijdenis van schuld en zonde (vers 6 en 7).

Nehemia zegt niet: vergeef *hun* schuld, scheldt kwijt wat *zij* hebben misdaan, maar hij stelt zich *naast* hen op: de zonden die *wij* tegen U bedreven hebben. Hij rekent zichzelf onder de zondaars en doet ook heel concreet schuldbelijdenis van de zonde van zichzelf en zijn familie. Als je dat doet, eerlijk en oprecht je schuld aan God belijden, dan mag je nu, dankzij Jezus Christus weten: ...*dan zal Hij (onze God) die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad.* (1 Johannes 1: 9)

[dia14] 3. is de herinnering aan de beloften van de HERE (vers 8-10).

De HERE belooft verstrooiing wanneer er ontrouw is, maar herstel wanneer er bekering is en wanneer het volk weer gehoorzaam zijn wil doet. Je mag God herinneren aan deze belofte. Vergeet God die dan? Nee, je kunt in heel de Bijbel geen plek aanwijzen waar God niet doet wat Hij belooft. Maar Hij ziet wel graag dat jij die beloften kent en erin gelooft. Dat je gelooft dat waar is wat Hij zegt. Het is belangrijk dat je laat zien: *ik geloof niet in mezelf, maar in U. Ik herinner U niet aan de zogenaamde goede dingen die ik zelf doe, maar ik pleit op de geweldige dingen die U hebt gedaan.* Dit is na de komst van Jezus Christus nog heerlijker geworden: je mag herinneren aan Jezus' offer op het kruis, dat Hij voor jouw zonden betaald heeft. Jezus zelf pleit in de hemel voor je!

[dia15] 4. is ten slotte dat Nehemia in zijn gebed duidelijk aangeeft waar hij mee zit en wat hij wil (vers 11).

Hij vraagt bevestiging van de gedachte die bij hem is opgekomen, van het plan dat hij heeft gemaakt: *laat me vandaag toch slagen en laat de koning mij welgezind zijn.* Nehemia heeft iets in z'n hoofd zitten, en nu wil hij van God een teken dat hij daarmee goed zit. En het liefst gelijk, meteen.

Deze vier onderdelen vormen een goede basis voor je gebed. Als je deze vier in gedachten houdt bij je bidden, zal je dat helpen om niet gedachteloos te bidden.

Dan is natuurlijk wel de spannende vraag: werkt het als je zo bidt? Is het gebed van Nehemia verhoord? **[dia16]**

We hebben expres nog een stukje van hoofdstuk 2 gelezen, om te laten zien dat het antwoord **[dia17]** 'ja' is: ja, God heeft het gebed van Nehemia verhoord.

Is zijn gebed ook snel (*vandaag*) verhoord?

Dan moet je even naar de data kijken die erbij staan: Nehemia kreeg het bericht van zijn broer in **[dia18]** de maand kislew, zeg maar november/december.

In de **[dia19]** maand nisan, dat is maart/april krijgt hij een teken van de Here.

Daar zit zo'n drie maand tussen...

Nehemia heeft zijn gebed om 'heden' te slagen dus zo'n honderd keer moeten bidden!

Is dat makkelijk? Nee, daar heb je volharding voor nodig. Aanhoudend gebed.
Je mag geloven dat de HERE je oprecht gebed hoort en ook verhoord, alleen niet op jouw tijd, maar op zijn tijd. Dat zie je hier heel duidelijk.
Soms lijkt het of God geen oren heeft, alsof je tegen een muur zit te praten, alsof je nooit antwoord krijgt. Maar dat is echt niet waar!
Hou vol, blijf bidden. [dia20] Want God verhoort het als het *tijd* is!

Een andere vraag is: hoe is het gebed van Nehemia verhoord?

Kreeg Hij een stemmetje te horen?

Kreeg hij een ingeving van de Geest?

Nee, het gebeurde zomaar: onverwacht deed zich een gelegenheid voor, bood de HERE Nehemia de kans om concreet antwoord te krijgen op zijn vragen.

Dan moet je daar natuurlijk wel voor openstaan, daar op gespitsd zijn. Een antenne hebben voor zulke signalen.

Dat vraagt een bepaald bewustzijn, dat je gelooft dát je een teken kunt krijgen, dat je wilt zien dát er antwoord komt.

En als je dan denkt dat dat altijd heel bijzonder en buitengewoon gaat, dan heb je het mis.

Bij Nehemia is dat ook niet zo: het gebeurt plotseling, gewoon tijdens z'n werk.

Zo kan je ook nu *zomaar* duidelijk worden wat de HERE met jouw leven wil.

Als je bidt om werk, en er doet zich 'zomaar' een gelegenheid voor. Is dat dan gebedsverhoring of niet?

Als je er aan twijfelt of je wel een ander huis kunt kopen, kan het 'maar zo' zijn dat er iets gebeurt waardoor het duidelijk wordt. Gebedsverhoring?

Als je twijfelt of je van baan moet veranderen, krijg je 'plotseling' een signaal dat het inderdaad goed voor je zou zijn. Gebedsverhoring?

Het is alleen gebedsverhoring als je er ook daadwerkelijk om gebeden hebt.

Als je de HERE bij je plannen maken en overwegingen betreft.

Als je laat blijken dat je gelooft dat Hij je leven leidt.

Als je gaat bidden voor concrete dingen, verandert je kijk op het leven en wat er gebeurt.

Of, zoals iemand eens zei: [dia21] *Het is verbazingwekkend wat er allemaal toevallig gebeurt, wanneer men begint te bidden.*

Probeer het maar!

Amen.